

Pikakelaus tiedon suur-Suomeen

Erikoisavustaja K. koputti varovasti Pääministeri A:n virkahuoneen ovea. Vihreän valon sytyttyä Erikoisavustaja K. avasi oven ja jäi odottamaan:

— Olit soittanut?

Pääministeri A. katsoi avustajaansa hetken poissaolevan näköisenä. Sitten TV:stä tuttu hillitty valppaus levisi kasvoille:

— Siis nyt on tehtävä jotain ja heti. Nuo viimeiset jutut lehdistössä oli kyllä tavallisen törkeitä. Nälkä-Suomesta melutaan ulkomaita myöten. Viinanenkin on taas laukonut ihan holtittomia — niinkun nyt tämä Aamulehden koko sivun juttu, että "Viinasselakin oli nälkä" — ennen aamukahvia! Arvaa, minkä kasan postia sekini taas aiheutti, tulee paskapaketteja ja vaikka mitä.

Erikoisavustaja K. kuunteli osanottavan näköisenä:

— Tuota...minä olen kyllä jo hieman ajatellut tätä asiaa...

— Jaaha, no mitäs ehdotat?

— Siis totta kai Sinä hallitset tämän homman... ja se pitkä koulutus tässä mediaesiintymisessä toki näkyy suvereenisti. Siitä ei ole kyse, ei ollenkaan, että Sinun...Mutta tää laajempi kuvio, siis koko hallituksen tasolla. Olisi ehkä hyödyllistä järjestää sellainen vetäytyminen taikka laivaseminaari ja käydä nää perusasiat yhdessä läpi.

— Olen antanut teettää sellaisen opeuspaketin näistä viime aikojen visioista. Siis sellaisen videosarjan, että minkälainen tulevaisuus on edessä. Siis tää Sivistys-Suomi ja Teknologia-Suomi ja tää Kupoli ja tietysti nää kaikki sen Relanderin tulevaisuusselonteon jutut. Tää Maanantai-seura nyt meni niinkun meni...siis vähän poskelleen...mutta tää Niiniluodon juttu, tästä tuli aika kiva kokonaisuus videolle. Voitais yhdessä katsella niitä ja vähän pitää palaveria että mitä visiota tässä oikein markkinoidaan ja miten. Ettei tulisi näitä kompuroida näin usein. Kun nuo vaalitkin meni niinkun meni... Siis tietysti vain jos Sinä katsot aiheelliseksi. Vois ehkä

jättää noi naisministerit pois ja ottaa vaan tän ydinryhmän ja sitten nää media-ongelmaiset mukaan...

Pääministeri A. kuunteli avustajaansa tarkkaavaisena. Tässä piili jotain. Erikoisavustaja K. harvoin puhui yhdellä kerralla noin pitkään.

— Tarkoitatko että ollaan niin heikoilla jo? Eiks se nyt riitä, että minä ravasin joka herran päivä kiittelemässä milloin mitään tulevaisuustoimikuntaa hyvästä työstä ja vakuuttelin visioiden viisautta. Ja muistin aina mainita sen kansalaiskeskustelunkin, ihan niinkuin sinä silloin Niiniluodon jutusakin painoit. Siis en tarttunut siihen riiteltyyn vaan sivuutin koko hallituksen ero-ky-symyksen ihan tyynesti vaan ja kehottelin kansaa keskustelemaan. Eikö tässä nyt tuo Zhirinovski paremminkin olisi yhden laivaseminaarin arvoinen!

Pääministeri A:n Erikoisavustaja K. oli hetken hiljaa. Sitten hän kysyi kohteliaasti:

— Sallitko että istun hetkeksi ja kerron Sinulle hieman tarkemmin, mitä ajattelen? — Vai onko Sinulla jokin kiireinen asia kesken?

— No kerro nyt sitten, on tässä joku varttitunti ennen eduskuntaa aikaa.

Erikoisavustaja K. otti salkustaan esiin muovitaskun, jonka päälle hänen sihteerinsä oli liimannut nimilapun: MEDIASUH-TEET.

— Siis tässä on nää periaatteet, ihan nää keskeiset strategiset periaatteet. Itse asiassa meidän olis pitänyt järjestää tää jo alkuvuodesta, mutta silloin vielä luultiin, että nää kaikenlaiset visioyhmät saa aikaan tätä keskustelua ja että ihmisten huomio kiinnittyy niihin, mutta nythän tää on nähty että ei. Ihan niinkuin Sinä aivan oikein sanoitkin siellä Niiniluodon julkistamistilaisuudessa, että tulevaisuusselonteko vaiettiin kuoliaksi. Ja aivan oikein sanoit myös, että syy oli se, että kun ei kyetty esittämään täsmälleen, millainen se Suomi sitten on 30 vuoden päästä niin kukaan ei sitten halua keskustella koko jutusta.

Pääministeri A. viikaisi kelloonsa ja

näytti kärsimättömältä. Erikoisavustaja K. vaihtoi asentoa tuolissaan ja kaivoi esille toisen muovitaskun. Sen päälle hänen sihteerinsä oli liimannut nimilapun "ACTI-ON".

— Ongelmahan ei ole se, että ei olisi näitä visioita. Ongelma on se, että ei ole löydetty visiota, jolla saataisiin nää ihmiset innostumaan. Siis niinku muistat, tää visioista kiinnostuminenhan perustu siihen henkilöiden tiedotustutkijoiden ajatteluun, että mitä enemmän pannaan asiat mediaan ja näyttämölle, sitä vähemmän ihmisille jää mahdollisuutta toimia itse asioissa. Että ne sitte keskittyvät puhumaan siitä, mitä mediat näyttää ja miten huonoja ne toimittajat on ja sellasta. Siis se juttu josta se Jensen sieltä USA:sta piti meille silloin hallituksen alussa sen luennon.

— Silloinhan me sovittiin, että käännetään tää Jensenin juttu toisinpäin. Kun se vaati tietysti että vähemmän huomiota journalismiin ja enemmän itse toimintaan, niin me tietysti tehdään se toisin päin. Lisää vaan tätä keskustelua keskustelusta ja visioista ja samaan aikaan toimitaan niin perkeleesti sen kohinan takana. Tähän se oli se alkustrategia. Ja nyt siis tää juttu on alkanu tökkiä pahasti.

Erikoisavustaja K:n "MEDIASUH-TEET"-kansio putosi lattialle, kun K. alkoi huutoa käsillään.

— Jokaista mahdollista visiota on tässä yritetty markkinoida, kuten tiedät. On käyty tää Terapia-Suomi-visio läpi, mutta se tyrmätään sillä, että nyt hallitus väittää, että Suomen kansa on terapian tarpeessa eli päästään vialla kaikki. On yritetty tätä Uhkakuva-visiota, että varustaudutaan kaikkiin uhkiin, mutta kansa vaan ahdistuu entisestään eikä halua kuulla mistään uutista uhkakuvista mitään.

— No sitten on yritetty tätä Talouskasvu-visiota, mutta siihen ei kirveelläkään saa näitä junteja uskomaan — en siis tietenkään tarkoita keskustapuoletta tässä vaan näin kuvaannollisesti. Mitä enemmän käppyyriitä nää talousgurut latoo eteen, sitä epäuskoisemmiksi muuttuu suomalaisten naamat. Ne katsoo kukkaroonsa eikä usko pätkeäkään ta-

louskasvuun. Säästää ja säästää eikä usko vaikka miten toivotamme että nyt pitää kuluttaa ja ostaa ja tuhlaata että saadaan raha kiertoon. Siis maan parhaat selittäjät asialla eikä mitään vaikutusta!

Erikoisavustaja K:n ääni alkoi kohota. Pääministeri A. näki, että tässä hänen avustajansa objektiivisuus oli vaarassa horjauttaa. Pääministeri A. ymmärsi avustajansa paineita:

— Kuule, kyllä minä tiedän, että olet tehnyt parhaasi tässä asiassa. Ei se ole sinun vikasi. Mutta kerro jo, miten mennään eteenpäin?

Erikoisavustaja K. kaivoi salkustaan videonauhan ja näytti sen selkämystä pääministeri A:lle. Avustajan kasvat hehkuivat tyytyväisyyttä.

— Tässä se on! Tämä on ratkaisu!

Pääministeri A. kurotti kätensä ja otti videon.

— Mitä tässä oikein lukee? ”SUUR-SUOMI-VISIO”? Mitä hittoa sinä nyt olet keksinyt? Siis historiaanko mennään?

Erikoisavustaja K. pudisteli päätään suu hymyssä:

— Ei ei, aivan muuta. Me luomme tässä uuden Suur-Suomen, sen ainoan todellisen vision, jonka Suomen kansa haluaa hyväksyä. Lainaamme historiastamme arvokkaimmat, etten sanoisi rakkaimmat ainekset ja yhdistämme niihin tämän uljaan uuden yhteiskunnan, jota näe teknologiatyypit on jo vuosikautia jankutaneet. Siis tää Tiuri ja nää uudet gurut, Mannermaa ja tietysti tää Malaska ja se tulevaisuudentutkimusseura. Siis Uusi Uljas Tietoyhteiskunta mutta Suur-Suomi-formaattilla. ”Euroopan huipputaso”, niinkuin se yksikin proffa sanoi, ”Euroopan koulutetuimmat aivot”. Tämän vision kytkemme ekspansiiviseen Suur-Suomi-ajatteluun, josta meillä perinteisesti on vahva yhteinen pohja. Jos muistat yhtään sitä jatkosodan historiaa, niin Itä-Karjalan valloitustahan vastusti vain muutama tyyppi — ja niillekin kävi melko huonosti, heh heh.

Erikoisavustaja K. vitsaili harvoin, ja silloinkin hieman varautuneesti, onneksi Pääministeri A. tuntui ymmärtävän yskän.

— Suur-Suomi tuntuu hyvältä, ainakin meidän porukoissa sillä olisi varmaan kannatusta. Niin ja tietysti kokoomus tulee heti taakse. Joo ja vennamolaiset tottakai. Kristillisten hurskaus ehkä haraa vähän vastaan vaikka onhan tää perinteisesti kyllä niittenkin ajattelu ollu. Hurrin tulee vastustamaan - ellei Elisabetin kautta saada jotain millitäriaksella aikaan tässä. Eli aika laaja kannatus heti. Tässä tällaiset zhirinovskit avittaa meitä heti. Nato-myönteisyys kasvoi yhdessä yössä niin että huimahti ja tuo EU-hommakin heti helpotti...Joo, saattaisi tuossa jotain olla... siis ideoita.

Pääministeri A. oli käynyt monta johtamiskurssia ja oppinut, että asioita pitää aina tarkastella tietoisena hyvistä ja huonoista puolista. Pitää olla check-list ja pitää kysyä hankalia kysymyksiä, sillä lailla tullaan hyväksi johtajaksi. Luova johtaja kuuntelee alaisiaan. Niinpä Pääministeri A. kysyi Erikoisavustaja K:lta:

— Mutta mitäs varjopuolia siinä sitten on? Oletkos niitä jo miettinyt?

Erikoisavustaja K. oli käynyt samat kurssit. Hän oli tehnyt check-listansa ja veti sen esiin muovitaskusta, jossa luki ”ACTI-ON”.

— No joo, on tässä pari juttua, joita kannattaa vähän miettiä vaikka sitten siinä laivaseminaarissa. Siis tällaisia, että täähän on just se A- ja B-kansan visio. Siis osalle tulee tää huippukoulutus ja teknotieto ja nää koneet ja laitteet. Ja sitten on näitä, jotka nytäkään ei opi koulussa mitään, siis nää putoajat. Niillä ei oo kykyä eikä rahaa eikä ne ikinä pääse sinne Piilaaksoon mukaan. Ne putoo. Ne ei opi näitä kieliäkään, jotka sentään on ensimmäinen edellytys kun Eurooppaa lähdetään valloittamaan. Jynou. Jaa, tässä muuten tää vennamolaisten pakkoruotsikammo saattaa tulla vähän hajottamaan, vaikka ne muuten tietysti olis tän Suur-Suomen takana heti.

Erikoisavustaja K. katseli check-listaansa eteenpäin.

— En nyt tässä käy näitä yksityiskohtaisesti läpi, Sinun täytyy kohta jo kiirehtiä eteenpäin. Mutta katsottaisko ihan lyhyesti

vaan pätkä tätä Tiedon Suur-Suomi-videota, niin saat vähän käsitystä miltä se sitten näyttäisi tuossa vuonna 2000 ja riisat?

Erikoisavustaja K. nousi ja työnsi videokasetin Pääministeri A:n videolaitteeseen, joka mukavasti sijaitsi käden ulottuvilla työpöydästä.

— No painetaans nyt tästä heti FF. Mä siis pikakelaan suoraan siihen mistä se Tiedon Suur-Suomi niinku alkaa, tässä alussa on vaan sellasta yleistä löpinää kasvun rajoista ja miten ekologinen tää tieto-vaihtoehto on ja tällasta, että nää vihertäjät saadaan eri puolueissa vaiit. Siinä on kans se ajatus ympätty mukaan mitä toi von Wright just puhu yliopistolla että hän katselee ei siis kuopasta ylös vaan mäenharjalta alas.

Tää alamäki on kuvattu tässä niin että se selostaja seisoo sellasella kumpareella ja tie menee loivasti alas mutta sitten siihen tehtiin sellanen uskoa luova juttu, tollasilla pahvilavasteilla, että se tie niinku muuttuu siellä horisontissa kuiteskin taas ylämäeksi, piirrettiin se siihen pahviin. Siis että nousukausi siintää kun tää Tiedon Suur-Suomi tulee. Me pyydettiin sitä Wrightiä itteään seisomaan siihen mäenharjalle, mutta ei se suostunut, eikä Niiniluotokaan, vaikka olis sopinu niin hyvin kun se kumminkin sen työryhmänsä veti kiltisti.

Niillä on noita yliopiston eettisiä juttuja, ne on aina vähän arvaamattomia, arvo keskustelut ne ottaa tosissaan ja sellasta. Niiniluotokin on kirjottanu varmaan viis kirjaa siitä, että tää tietoyhteiskunta ei tuo viisautta eikä sivistystä vaan pilkkoo vaan palasiksi kokonaisuuksia. Ja että vuorovaikutus koneitten kanssa ei lisää inhimillisyyttä. Sen takia se empii tän tietoyhteiskunnan kanssa, kun sen ihanne on, että kaikki vaan filosofeerais ja olis monipuolisesti sivistyneitä. Mikä tietysti on tän tehokkuusajattelun kanssa loppujen lopuksi ristiriidassa, minkä se tietysti on oivaltanu viksuna miehenä jo kauan sitten ... mutta tästähän se Suur-Suomi alkaa! Tästä vaan pleitit niin saat vähän käsitystä.

Elina Sana